

Pretor advokat AS
Pb 1734
7416 TRONDHEIM

Trondheim, 11.09.19

Dykkar ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (oppgjø ved svar):
2019/8496

Saksbehandlar:
Hege Langeland

Avgjerd i klagesak – riving og gjenoppbygging av sel i Jostedalsbreen nasjonalpark

Miljødirektoratet opphevar Jostedalsbreen nasjonalparkstyre sitt vedtak frå 4. mars 2019 om avslag på riving og gjenoppbygging av sel. Nasjonalparkstyret sitt vedtak 30. oktober 2017 kor det vert gjeve løyve til riving og gjenoppbygging av storsetlet vert ståande med unntak av vilkåret om at søkjar skal inngå ein langsiktig avtale om utleige, som ikkje er eit gyldig vilkår. Klagar får medhald.

Vi viser til klage 28. mars og 25. april 2019 frå Pretor Advokat på vegne av Anders Folven på Jostedalsbreen nasjonalparkstyre sitt vedtak 4. mars 2019. Klagesaka blei oversendt til direktoratet frå Nasjonalparkstyret i brev 19. juni 2019.

Sakas bakgrunn

Anders Folven søkte 24. mai 2017 om restaurering av sel, fjøs og riving/gjenoppbygging av storsetlet på Sunndalssetra, eigdommen 17/3 i Stryn kommune. Jostedalsbreen nasjonalparkstyre gav i vedtak 19. juni 2017 søkjar løyve til restaurering av sel og fjøs etter verneforskrifta for Jostedalsbreen nasjonalpark kap. IV pkt. 1.3, men utsette handsaminga av søknaden om riving og gjenoppbygging av storsetlet. Nasjonalparkstyret bad om meir utgreiing før handsaminga av søknaden om storsetlet. Nasjonalparkstyret gjorde nytt vedtak i møte 30. oktober 2017 kor det vart gjeve løyve til riving og gjenoppbygging av storsetlet på vilkår. Vedtaket er utforma slik:

"I medhald av verneforskrifta for Jostedalsbreen nasjonalpark, punkt 1.3, første ledd, gir Jostedalsbreen nasjonalparkstyre med dette løyve til Anders Folven, til riving/gjenoppbygging av storsetlet til G/bnr 17/3, Anders-bruket, på Sunndalssetra i Stryn kommune. Løyve til riving/gjenoppbygging av bygget vert gitt på vilkår av at:

- Eit nytt storsel blir bygd identisk med eksisterande bygg, inkludert vindauge og dører.*
- Eksisterande bygning blir fotografert frå alle vinklar på førehand og sendt til nasjonalparkforvaltaren.*
- Alt rivingsmateriale skal fraktast ut av nasjonalparken og leverast til godkjent mottak.*
- Tiltakshavar inngår ein langsiktig avtale med eit turlag, turistforening, organisasjon eller ideell stifting om utleige av storsetlet for å sikre ålmenta si tilgong til overnatting på Sunndalssetra.*

Byggeløyyet for det omsøkte bygget gjeld til og med år 2019. Rapport og bilete vert sendt nasjonalparkforvaltaren ved avslutta prosjekt. Material skal lagrast forsvarleg. Søkjar må også innhente løyve til prosjektet etter anna lovverk. Løyve til motorferdsle kan omsøkjast separat."

Anders Folven gjorde etter dette avtale med Oppstryn skule. Nasjonalparkstyret la til grunn at denne avtalen ikkje var tilstrekkeleg for å oppfylle vilkåret i vedtaket. Folven bad i e-post 23. april 2018 om at vilkåret om avtale om utleige av setra vart tatt bort, fordi vedtaket er i strid med Miljødirektoratet sitt tidlegare vedtak om turisthytte på Sunndalssetra og eit notat frå Pretor Advokat. Nasjonalparkstyret handsama e-posten som ein klage på vedtaket og avviste klagen i vedtak 23. mai 2018 ettersom det var klaga for seint (20 veker etter klagefristen). Vedtaket om å avvise klagen vart ikkje påklaga av Anders Folven.

Miljødirektoratet var i kontakt med nasjonalparkstyret på telefon i februar 2019. Miljødirektoratet orienterte om at vi ville vurdere om det aktuelle vilkåret var gyldig. Det vart også orientert om at nasjonalparkstyret sjølv kunne ta dette opp til ny vurdering og endre vedtaket dersom vilkåret var ugyldig, og at det kan vere plikt til å gjere om ugyldige vedtak.

Nasjonalparkstyret handsama saka på nytt 4. mars 2019 på bakgrunn av kontakten med Miljødirektoratet. Det nye vedtaket lyd:

"Jostedalsbreen nasjonalparkstyre tek opp vedtakssak 38/17 til ny handsaming og vil omgjere eige vedtak jf. forvaltningslova § 35 første ledd, bokstav c.

I samsvar med verneforskrifta for Jostedalsbreen nasjonalpark, punkt 1.1, første ledd, gir Jostedalsbreen nasjonalparkstyre med dette avslag på løyve til Anders Folven, til riving/gjenoppbygging av storselet til G/bnr 17/3, Anders-bruket, på Sunndalssetra i Stryn kommune.

Avslaget er grunngjeve med at Jostedalsbreen nasjonalparkstyre vurderer saka som ei nybyggingssak, då bygget er så dårleg halde ved like at det må rivast før det kan byggjast opp att. Som eit heilt nytt bygg stiller nasjonalparkstyret strengare krav, og vurderer at turisthytta skjønsmessig ikkje er i tråd med byggeskikken på staden."

Pretor Advokat AS v/advokat Eirik Bøe Sletten påklaga 28. mars 2019 nasjonalparkstyret sitt vedtak på vegne av Anders Folven. Utfyllande klage vart sendt 25. april 2019. Nasjonalparkstyret har vurdert klagen og fann i møte 17. juni 2019 ikkje grunn til å endre vedtaket.

Klagar sine merknader

I klage 28. mars 2019 frå Pretor Advokat går det fram at ein meiner at det er gjort rettsanvendelsesfeil og at det ikkje er heimel for omgjering av tidlegare vedtak i saka. Vedtaket 30. oktober 2017 ligg innafor nasjonalparkstyret sitt mynde og kan difor ikkje vere ugyldig. Advokaten skriv vidare:

"Nasjonalparkstyrets vurdering i omgjøringsvedtaket er vidare mangelfull, og vurderer overhodet ikke hvilken materiell bestemmelse som angivelig skal være overtrådt, om feilen kan ha påvirket vedtaket, eller om det foreligger andre momenter som tilsier at vedtaket likevel er gyldig. Etter sikker ulovfestet rett skal det også gjennomføres en interesseavveining hvor blant annet tidsfaktor, innrettelse, bakgrunnen for feilen mv. skal vurderes, jf. Eckhoff/Smith Forvaltningsrett 11. utgave s. 312 flg. og 474 flg.

Vurderingen og begrunnelsen i omgjøringsvedtaket er i strid med forvaltningslovens regler, herunder kravet til begrunnelse i §§ 24 og 25."

I utfyllande klage 25. april 2019 er det vist til at styret har omgjort vedtaket etter eitt år og fire månader etter forvaltningslova § 35 bokstav c). Det vert vist til at det er ein snever adgang til omgjering av vedtak og vidare:

"Etter sikker praksis fra Høyesterett er det alminnelige utgangspunktet for prøving av forvaltningsvedtak faktum slik det forelå på vedtakstidspunktet, jf. Rt-2007-1815 avsnitt (44). Det er imidlertid anledning til å vektlegge nye bevis som kaster lys over den faktiske situasjonen på vedtakstidspunktet.

Nasjonalparkstyret virker å bygge sitt omgjøringsvedtak på angivelige omstendigheter som har inntrådt etter at tillatelse ble gitt i oktober 2017. Denne praksis er åpenbart i strid med det rettsvern en byggetillatelse gir, jf. ovenfor og Rt-2002-683 (Vassøy Canning) s. 693.

Nasjonalparkstyret har følgelig ikke hjemmel til å omgjøre sitt eget vedtak på bakgrunn av omstendigheter som har inntrådt etter at tillatelsen ble gitt, og omgjøringsvedtaket må derfor anses ugyldig."

Vidare er det peika på at nasjonalparkstyret gav løyve basert på omfattande dokumentasjon som viser bygningane sin tilstand, mellom anna ein rapport frå 2011 som rådde til oppsetting av ny hytte. Tilstanden til bygningen har forverra seg ytterlegare og det er peika på at ein ikkje kan forventa at bygningsmassen vert vedlikehalden når det vert gjeve løyve til å rive og byggje nytt med ein to-årsfrist. Det kan vere myndighetsmisbruk at nasjonalparkstyret reverserer sitt eige vedtak i strid med tidsfrist for riving/gjenoppføring. Saka var tilstrekkeleg opplyst på vedtakstidspunktet i 2017, og det har ikkje kome fram nye opplysningar som tydar på at vedtaket er bygd på feil faktisk grunnlag, jf. fvl. § 17:

"Tillatelsen i oktober 2017 ble gitt med hjemmel i verneforskriften pkt. 1.3. Denne hjemmelen krever at det foreligger «særlige grunner» for å «bygge, ombygge, utvide eller endre bygninger m.m. [...]». Den materielle bestemmelsen som er benyttet gir adgang til å rive og gjenoppbygge, slik vedtaket fra oktober 2017 gir rett til.

Nasjonalparkstyret virker å bygge omgjøringsvedtaket på at saken nå vurderes som en nybyggingssak. Vedtak fra oktober 2017 gir imidlertid rett til riving og gjenoppføring, og omfatter således rett til å bygge opp storselet på nytt. Nasjonalparkstyret viste videre i tillatelsen til at nytt bygg på en ny plass ville stille seg annerledes. Det må da kunne legges til grunn at tillatelsen omfatter nettopp oppføring av nytt bygg, på samme tomt. Vedlikeholdet av storselet er videre tatt opp i saksframlegget i 2017, hvor det vises til at dette ikke hadde vært noen sak om storselet hadde vært vedlikeholdt.

Begrunnelsen for omgjøringsvedtaket konsumeres altså av den allerede gitte tillatelsen, da det framgår klart at storselet var i dårlig forfatning og derfor måtte rives og gjenoppføres.

Vilkåret for å kunne gi tillatelse etter verneforskriften pkt. 1.3 er at bygningene må være i tråd med den tradisjonelle byggeskikken på stedet. Nasjonalparkstyret vurderte i oktober 2017 at vilkåret var oppfylt, men konkluderer nå annerledes uten at det er gjort noen endringer på bygget som skal oppføres.

Nasjonalparkstyret skriver i omgjøringsvedtaket at bygningen er så dårlig vedlikeholdt at det må rives før det kan bygges opp igjen. Dette er en svært spesiell måte å vurdere saken, all den tid tillatelsen faktisk gir anledning til å rive for så å gjenoppføre.

Tillatelsen fra 2017 gir rett til å rive og gjenoppføre storselet, noe nasjonalparkstyrets omgjøringsvedtak ikke virker å legge til grunn."

Nasjonalparkstyret sine vurderingar

Det går fram av saksprotokoll frå møte 17. juni 2019 at styret har gjort følgjande vurderingar av klagen:

"Jostedalsbreen nasjonalparkstyre har brukt fleire år på denne saka og politikarane i styret har diskutert denne hyttesaka grundig. Når styret vart bedt av Miljødirektoratet å ta opp saka til ny vurdering, ligg det i saka sin natur at styret skal kunne prøve alle sider av saka på nytt.

Det er fleire argument som styret har lagt vekt på i sin konklusjon:

- 1. Nasjonalparkstyret har ønska å ha ein ålment tilgjengeleg overnattingsplass på Sunndalssetra, og hadde helst sett at søkjar stilte storselet til slik disposisjon. Når søkjar ønskjer å bruke storselet privat, vurderer nasjonalparkstyret politisk sett at denne særlege grunnen fell vekk.*
- 2. Styret legg vekt på at det i forskrifta ikkje er lov med nye bygg i verneområdet.*
- 3. Styret meiner at det toetasjes storselet representerer eit anna visuelt uttrykk enn dei resterande bygningane på setra, det ligg i utkanten og er skjønsmessig ikkje i tråd med byggeskikken på staden.*
- 4. Fordi søkjar allereie har eitt sel og eitt fjøs på Sunndalssetra, slik som alle andre rettshavarar på stølen, er det ikkje rett og riktig at han får byggje seg eit tredje bygg for privat bruk.*
- 5. Styret har også uttalt at alle eigarar har vedlikehaldsansvar for sine bygg, og at eigar i dette tilfellet har latt bygget forfalle på eiga ansvar.*
- 6. I forvaltningsplanen står det at det ikkje vil bli gitt løyve til privat hyttebygging. Etter dette framstår det som klart at vedtaket 30.10.2017 i utvalssak 38/17 er direkte i strid med punkt 1.1. første ledd i verneforskrifta for Jostedalsbreen nasjonalpark. Det tilseier at vedtaket er ugyldig, og at Jostedalsbreen*

nasjonalparkstyre har heimel for å kunne gjere om vedtaket utan at det er klaga på, jf. forvaltningslova § 35 første ledd bokstav c. Det kjem heller ikkje fram opplysningar i saka eller i klagen som tilseier at søkjar har innretta seg på ein slik måte at ei omgjerung av tidlegare vedtak vil verke urimeleg eller vere til særleg skade for den som vedtaket rettar seg mot."

Lovgrunnlaget

I Jostedalsbreen nasjonalpark er det eit forbod mot inngrep, mellom anna oppsetjing av bygningar jf. verneforskrifta 1991-10-25-691 om vern av Jostedalsbreen nasjonalpark kap. IV pkt. 1.1 Forvaltningsstyresmakta kan etter pkt. 1.3 gje løyve til å "byggje, ombyggje, utvide, eller endre bygningar m.m. som nemnd under pkt. 1.2" når "særlege grunnar ligg føre". Pkt. 1.2 i verneforskrifta omhandlar mellom anna eksisterande bygningar og anlegg. Det går fram at det kan stillast vilkår for løyve som blir gjevne etter pkt. 1.3.

Føremålet med nasjonalparken går fram av kap. III:

- å verne eit stort, variert og verdfullt breområde med tilhøyrande område frå lågland til høgfjell, med plante- og dyreliv og geologiske førekomstar i naturleg eller i det vesentlege naturleg tilstand.
- å gje høve til naturoppleving gjennom utøving av tradisjonelt friluftsliv som er lite avhengig av teknisk tilrettelegging.
- å verne om kulturminne og kulturlandskap."

Etter forvaltningslova § 35 første ledd kan eit forvaltningsorgan utan klage gjere om eigne vedtak i følgjande høve:

- "a) endringen ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser eller
- b) underretning om vedtaket ikke er kommet fram til vedkommende og vedtaket heller ikke er offentlig kunngjort, eller
- c) vedtaket må anses ugyldig."

Miljødirektoratet finn at vilkåra for å handsame klagen er oppfylt. Direktoratet kan prøve alle sider av saka og ta omsyn til nye forhold, jf. forvaltningslova § 34 annet ledd. Miljødirektoratet kan treffe nytt vedtak i saka eller oppheve det og sende saka tilbake til styret til helt eller delvis ny behandling, jf. forvaltningslova § 34 fjerde ledd.

Miljødirektoratet si vurdering

Kva klagesaka gjeld

Jostedalsbreen nasjonalparkstyre gav 30. oktober 2017 løyve til riving og gjenoppbygging av storselet på vilkår. I vedtak 4. mars 2019 gjorde nasjonalparkstyret om det tidlegare vedtaket og gav avslag på søknaden om riving og gjenoppbygging. I klagen frå Pretor Advokat er det peika på at det ikkje er gjort ei tilstrekkeleg vurdering av om løyvet til riving og gjenoppbygging kan bli omgjort/tilbakekalla og Pretor Advokat meiner at det ikkje er heimel for omgjerung av løyvet 30. oktober 2017.

Jostedalsbreen nasjonalparkstyre har brukt forvaltningslova § 35 første ledd, bokstav c som heimel for omgjerung av løyvet. Etter § 35 første ledd bokstav c er det eit vilkår for omgjerung at vedtaket er ugyldig. Vedtak kan vere ugyldig når det er gjort rettslege feil som kan ha påverka utfallet i saka. Miljødirektoratet må difor vurdere om det er gjort ein rettsleg feil i vedtaket 30. oktober 2017 og om denne feilen gjer at vedtaket er ugyldig.

Er det gjort rettslege feil i vedtaket 30. oktober 2017?

Spørsmålet er om nasjonalparkstyret i løyvet om riving og gjenoppbygging 30. oktober 2017 kunne sette vilkår om at søkjar må inngå ein leigeavtale som gjer at bygningen vert nytta som overnattingsstad for ålmenta. I saksframlegga til møte 30. oktober 2017 og møte 4. mars 2019 går det fram at dette spørsmålet er vurdert og det er frå forvaltar innstilt på at det ikkje er heimel for å kunne stille eit slikt vilkår. Det går her fram av vurderinga:

"Forvaltar vurderer at Jostedalsbreen nasjonalparkstyre heller ikkje har heimel til å påleggje tiltakshavar å halde turisthytta oppe for ålmenta, då det er eit privat bygg. I tidlegare tilfelle der nasjonalparkstyret har pålagt hytteeigarar å halde eit bygg ope for ålmenta er til dømes Flatbrehytta, der offentlege mynde har gitt eit større beløp til vedlikehald og utviding. Med midlar kan ein setje krav. Forvaltar vurderer dette aktuelle storselet som i ei anna kategori."

Forvaltninga kan sette vilkår til løyve når forvaltninga ut i frå skjønn kan avgjere om ein søknad skal innvilgast, jf. den ulovfesta vilkårs læra. Vilkår kan ikkje vere uforholdsmessig tyngande og må ha sakleg samanheng med det løyvet gjeld. Dersom eit vilkår grip for sterkt inn i den personlege fridommen, kan det vere uforholdsmessig tyngande (Forvaltningsrett 11. utgåve, Torstein Eckhoff og Eivind Smith s. 418).

Storselet har vore brukt som turisthytte i samarbeid med Den Norske Turistforening i ein periode frå 1950-tallet til omlag 1975, men har etter dette vore i privat eige og bruk (opplysningar frå saksframlegg til møte 19. juni 2017). Sjølv om bygningen ein gong har vore brukt som turisthytte, har den no vore i privat eige og bruk i om lag 45 år. I søknaden frå tiltakshavar går det fram at framtidig bruk av bygningen er tenkt som styrking av gardsbruket/bruk i samband med jakt, men at det vert opna for ein selektiv offentlig bruk av hytta, til dømes til skoleklassar, historielag og evt. andre grupper som har spesiell bakgrunn for å bruke sætra. Sjølv om det ikkje er presisert nærare kor omfattande ein leigeavtale skal vere, er vilkåret om utleige ikkje i samsvar med søkjars eigne planar om bruken av selet. Kjernen i den private eigedomsretten er at ein eigar sjølv avgjer bruken av eigne bygningar innanfor elles lovlege rammer (til dømes plan- og bygningslova). Ein langvarig utleigeavtale vil leggje sterke føringar på eigarens eigen bruk og disponering, og vil også kunne påføre han auka utgifter, mellom anna som følgje av slitasje m.m.

Det vert normalt ikkje gjeve løyve til heilt nye bygningar i nasjonalparken og for nybygg vil formålet og bruken av bygningen vere sentral i vurderinga av om løyve kan gjevast. Saka her gjeld ikkje oppføring av ein heilt ny bygning, men riving og gjenoppbygging av eksisterande bygning i staden for restaurering/vedlikehald pga. bygningen sin tilstand. Sjølv om bygningen ifølgje saksdokumenta skal vere i dårleg stand, er forfallet ikkje av ein slik karakter at det er naturleg å vurdere at bygningen har "gått tapt" som følgje av forfallet.

Miljødirektoratet meiner at vilkåret om utleige grip for sterkt inn i den private eigedomsretten og at vilkåret er uforholdsmessig tyngande for søkjar. Jostedalsbreen nasjonalparkstyre hadde difor ikkje heimel for å kunne sette vilkår om utleigeavtale for å sikre ålmenta overnatting på Sunndalssetra. Dette er eit type innhaldsmangel som gjer at vilkåret må sjåast ugyldig.

Fotokollasj over området, med storselet heilt til høgre.

Foto av storselet

Kartutsnitt over setervollen med søkjarar bygningar, storselet i vest.

Er vedtaket ugyldig på grunn av feilen?

Hovudregelen er at ugyldigheit ikkje rekk lenger enn ugyldigheitsgrunnen tilseier. Når vilkår for begunstiga vedtak er ugyldige, vil som hovudregel løyvet verte oppretthalde sjølv om vilkåret fell bort (Forvaltningsrett 11. utgåve Torstein Eckhoff og Eivind Smith s. 479). Dersom vilkåret har vore ei viktig forutsetning for løyvet, kan ein sjå dette som brist i føresetnad. I boka Forvaltningsrett 11. utgåve s. 480 er det peika på at ettersom den private parten kan ha innretta seg etter løyvet, bør det ikkje utan vidare gå utover han når forvaltninga har gjort ein feil:

"Adgangen til å tilbakekalle må altså bero på en avveining som ikke bare legger vekt på hva forvaltningen kunne og ville ha gjort hvis den fra først av hadde vært klar over at vilkåret var ulovlig. Det må også tas hensyn til hva som er rimelig på bakgrunn av den senere utviklingen. Noen ganger kan den mellomløsning ha noe for seg at tillatelsen blir stående, mot at forvaltningen kan sette et nytt, lovlig vilkår i stedet for det som falt bort."

Nasjonalparkstyret har omgjort heile vedtaket 30. oktober 2017 i vedtaket 4. mars 2019. I klagehandsaminga går det fram at styret har vurdert heile vedtaket på nytt og at styret meiner det ikkje lenger er særleg grunn til å tillate riving og gjenoppbygging når søkjar ønskjer å bruke bygningen privat.

Miljødirektoratet legg til grunn at slike feil ikkje automatisk fører til at vedtak blir ugyldige. Verneforskrifta opner for å gi løyve til riving og gjenoppbygging utan at bygningen må brukast til overnatting for ålmenta, jf. verneforskrifta kap. IV pkt. 1.3. Det må gjerast ei interesseavveining mellom dei ulike momenta som talar for og mot å kjenne vedtaket ugyldig. Omsynet til at ein søkjar har innretta seg, skal verte vektlagt i denne vurderinga. Det går ikkje fram av dokumenta at styret har vurdert dette.

Miljødirektoratet legg til grunn at søkjar har innretta seg når det har gått om lag 1 år og 4 månader frå løyve vart gjeve. Det er ikkje konkretisert korleis søkjar har innretta seg etter at løyvet vart gjeve, men den lange tida som er gått, talar mot at vedtaket (løyvet) sjåast ugyldig. I tillegg meiner Miljødirektoratet at nasjonalparkstyret ikkje har vore aktsam i sine vurderingar, i og med at nasjonalparkforvaltar i innstillinga til styret har vurdert at vilkåret om utleige ikkje har heimel. Søkjar kan ikkje lastast for feilen. Det talar mot å sjå vedtaket (løyvet) ugyldig at styret har gjort ein slik feil.

Miljødirektoratet meiner vidare at nasjonalparkstyret har lagt for lite vekt på at saka gjeld riving og gjenoppbygging av ein *eksisterande* bygning. Det er tillette å vedlikehalde bygningar i dei aller fleste verneområde og det er i stor grad også opna for restaurering og ombygging etter søknad. I nokre verneområde er det også spesifikt i verneforskrifta opna for å kunne rive og bygge opp at bygningar og i fleire område vert det gjeve løyve til å rive og bygge opp nybygg når det er meir gagnleg enn å restaurere eksisterande bygning. Grunneigarar vil soleis normalt få løyve som er naudsynt for å ta

vare på eksisterande bygningsmasse dersom bygningen ikkje har falle ned eller manglar tak o.l. Desse reglane er utforma slik av omsyn til at eigar skal kunne ta vare på sine interesser i verneområdet. Miljødirektoratet meiner det difor ikkje er rett å vurdere denne saka som ein søknad om nybygg og meiner det er urimeleg dersom søkjar i dette tilfellet ikkje skal få løyve til å rive og bygge opp at eksisterande bygning. Verneforskrifta for Jostedalsbreen nasjonalpark har heimel for å gi løyve til riving og gjenoppbygging utan vilkår om leigeavtale, jf. verneforskrifta kap. IV pkt. 1.3. At bygningen er i så dårleg stand at den bør rivast og byggast opp att i staden for at den vert restaurert er etter vårt syn ein særleg grunn i denne saka. Utover at bygningen skil seg frå dei andre bygningane på tunet, er det ikkje peika på andre negative verknader for vernet. At bygningen skil seg frå dei andre bygningane på tunet er ikkje ei ny opplysning, men var også kjent for styret da saka vart handsama fyrste gong.

Miljødirektoratet har ut frå denne vurderinga kome til at nasjonalparkstyret sitt vedtak 30. oktober 2017 ikkje bør sjåast ugyldig, med unntak av vilkåret om utleigeavtale.

Samla vurdering

Nasjonalparkstyret sitt omgjeringsvedtak 4. mars 2019 om tilbakekall av løyvet er fatta med heimel i forvaltningslova § 35 første ledd bokstav c) kor det er eit vilkår at vedtaket 30. oktober 2017 er ugyldig. Miljødirektoratet har kome til at vedtaket 30. oktober 2017 er eit gyldig vedtak, med unntak av vilkåret om utleigeavtale. Vedtaket kan då ikkje verte omgjort til skade for søkjar etter forvaltningslova § 35. Omgjeringsvedtaket 4. mars 2019 manglar heimel og er soleis eit ugyldig vedtak. Miljødirektoratet finn derfor at omgjeringsvedtaket 4. mars 2019 må opphevast.

Vedtaket 30. oktober 2017 har eit ugyldig vilkår og dette vilkåret er ein nullitet som søkjar ikkje treng å etterleve. Av omsyn til klagar bør det fattast eit nytt vedtak kor det ugyldige vilkåret er tatt ut og med forlenga frist for gjennomføring av tiltaket. Denne saka har no vore handsama over fleire år og det er behov for ei endeleg avklaring. Miljødirektoratet gjer derfor nytt vedtak i saka i tråd med tidlegare løyve 30. oktober 2017, men utan det aktuelle vilkåret om utleigeavtale og med ein forlenga frist.

Vedtak

Miljødirektoratet opphevar nasjonalparkstyret sitt vedtak av 4. mars 2019 om omgjerung av løyvet av 30. oktober 2017 om riving og gjenoppbygging av storsetet.

Nasjonalparkstyret sitt vedtak av 30. oktober 2017 med løyve til riving og gjenoppbygging av storsetet vert ståande med følgjande endringar:

1. Dette vilkåret gjeld ikkje: *"Tiltakshavar inngår ein langsiktig avtale med eit turlag, turistforening, organisasjon eller ideell stifting om utleige av storsetet for å sikre ålmenta si tilgong til overnatting på Sunndalssetra."*
2. Fristen for å gjennomføre riving og gjenoppbygging vert sett til ut året 2021.

Denne avgjerda er fatta med heimel i forvaltningslova § 34 fjerde ledd og verneforskrifta for Jostedalsbreen nasjonalpark kap. IV pkt. 1.3.

Direktoratet sitt vedtak er endelig og kan ikke påklagast, jf. forvaltningslova § 28 tredje ledd.

Helsing
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Ivar Myklebust
Avdelingsdirektør

Knut Fossum
Seksjonsleder

Tenk miljø - vel digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:
Jostedalsbreen
nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Vestland
Stryn kommune

Njøsavegen 2 6863 LEIKANGER